UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertiu[m] est copiose venerat[i]o[n]is.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

mādatꝫ eccl'ie ſtare fecit. In chronicꝫ āt legit̄ ꝙ i ptib⁹ tholoſanis cū ſctūs aduerſus hereticū ꝑfidiſſimū de ſalutifero euchariſtie ſacro fortiſſime diſputaſſet: ac ipm pene ꝯuictū ad fidē ꝯuertiſſꝫ. p⁹ mlta argumēta heretic⁹ adiecit. Dimittam⁹ ꝟba et veniam⁹ ad facta. Et adiecit. Ego aniāl vnū recludā p triduū ⁊ famis iedia cruciabo⁊ tūc videbit̄ ſi fameſcēs aīal reuerētiam hēbit ad chr̄i corp⁹ qd ibi aſſerꝫ eē ſub panis ſpecie. Cui ſctūs aſſenſum ꝓbuit ſine mora. Die ꝰ ꝓfixa fit ꝯcurſus ppl'i i platea latiſſima. Adeſt heretic⁹ cū ſua caterua educēs mulū quē fame cruciauerat. Sanct⁹ antoni⁹ ibidē celebrat in q̄dā capella: ⁊ p⁹ miſſam affert corp⁹ chr̄i ſctiſſimū. Et imparo ſilētio dixit ad mulū. In ꝟtute creatoris tui quē in māib⁹ lꝫ idign⁹ teneo ꝑcipio tibi aīal vt ei reuerētiā facias. Interim heretic⁹ mulo famelico cibum offert. Mirabile certe. Nā aīal ſic fame cruciatū poſt ꝟba antonij cibū paruipēdēs ſtati capite vſq ad poplices inclinato corā ſacro genu flexit. Fit gaudiū catholicꝫ. hereticis ꝯfuſio. Predict⁹ āt hetic⁹ iuxta ꝓmiſſum relicta oi hereſi fact⁹ fidel': mādatis eccl'ie obediuit. Itē i eiſdē chronicꝫ legit̄ ꝙ cū ꝓ heticos diſputāre cū ipi obſtinati ꝟba ei⁹ audire ꝯtēnerēt: ſcūs ipe iſpi' āte deo q̄dā die venit ad os fluminis iuxta mare. Et cepit ex ꝑte dn̄i piſces aduocare di. Audite ꝟbū dn̄i piſces marꝫ qd audire ꝯtēnūt heretici. Et ecce ſubito añ ſctm piſciū multitudo mag̃ ꝗ oēs tenebāt capita ſuper aq̄s aliq̄ntiſꝑ erecta. Vidiſſes ibidē piſces diuerſi generꝫ q̄ſlibet ad ſui ſil'es currere. Illis āt ordinatꝫ cepit be. Antoni⁹ ꝑdicare di. Frēs mei piſces multū tenemini gr̄as referre creatori ꝗ i ꝟēm hitaculū dedit vobis tānobile elemētū ⁊ refrigeria mltiplicia. Et alia multa ſil'ia dicēs eis ad ꝗ aliq piſces voces emittebāt: aliq̄ apiebant ora ⁊ oēs capita inclinabāt vt poterāt altiſſimū collaudātes. Exhilarat⁹ itaq in ſpū Antoni⁹ clamabat: Bn̄dict⁹ de⁹ etern⁹. qꝛ magꝫ honorāt eū piſces aq̄tici ꝙ hoies heretici. Ad qd miraculū accurrit ppl's et ipi heretici. ꝗ vidētes tā inſolitū miraculū ꝯpūcti corde ad pedes ſci Antonij vt eis ꝑdicatorēꝫ iaceret ꝯſederūt. Tūc āt de fide tā mirabil'r ꝑdicauit ꝙ oēs ibi exiſtentes heretícos ꝯuertit. piſces āt ab eo licētiati: ipi ſcō capitib⁹ applaudētes ad mare ꝑ varias ꝑtes abierūt. Sctūs āt antoni⁹ ibi per dies pl'imos ꝑdicādo multū ibidē fructū fecit. Itē i iiſdē chronicꝫ legit̄ ꝙ circa annū dn̄i. Mcc.xxij. retulit q̄dā hō ſenex cuidā fratri minori ꝗ ipē b. Antoniū viderat. Et cū fuiſſet de nūero. xij. latronū ꝗ in nemorib⁹ hitabāt ad depdādū viatores: oēs xij. audita fama ꝑdicatiōis ei⁹ die q̄dam ſub igto hitu ꝯuenerūt. Audiētes ꝰ ignita ei⁹ eloq̄a cepert̄ d pctis ꝯpūgi. Quos cū pi⁹ pr̄ d eoꝝ ꝯfeſſiōe ꝑ ordinē audiuiſſet: pniam iniūgēs interdixit eis ꝙ ad ſcelera ꝯſueta nullo mō redirēt. nō redeūtib⁹ ꝓmittēs etna gaudia. redeūtib⁹ ꝟo etna ſupplicia. Referebat āt idē ſenex ꝙ aliq̄ eoꝝ ad ꝯſueta flagicia celerit̄ ꝯfuſibilib⁹ ſupplicijs vitā finierūt: ſicut ſctūs ꝑdixerat. Nō redeuntes āt i pace ⁊ i dn̄o q̄euerūt. Illi āt ſemi ſctūs iniūxerat ꝙ. xij. vicib⁹ apl'oꝝ petri ⁊ pauli limina viſitaret. ꝗ. xij. vice rediēs romā hec i via fratri referebat cū lachrymis expectās iuxta ſcti ꝓmiſſuꝫ etnē vite gaudia. poſt hui⁹ curſum miſerie ꝯſe. Hec i chronicis. Pꝫ itaq fructuoſa efficacia ꝑdicatōis bti Antonij. Eccs. xij. Verba ſapientū q̄ſi ſtimuli ad erigendū a caſu. ⁊ q̄ſi claui in alteꝫ defixi ad renuēdū a peccatis. Ex dictis ꝰ apparet ꝙ zeloſa fuerit et feruens ei⁹ ꝑdicatio ꝗ teſtimoniuꝫ dabat vere ſapiētie ⁊ feruide charitatis intus in corde ferueſcentis. qm̄ ſicut dt dn̄s Mat. xij. Ex abūdātia cordis os loq̄tur. Bon⁹ hō de bono theſauro cordis ſui ꝓfert bōa. Ex h aūt efficacior erat ei⁹ ꝑdicatio. quia pl⁹ vita ꝙ lingua ꝑdicabat. qꝛ exēplo dominí cepit facere ⁊ docere. vt dicit̄ Actuum primo.

Tertiū eſt teſtimoniuꝫ copiose veneratiōis. qꝛ vicꝫ dn̄s voluerit eū multiplicit̄ venerari in teſtimoniū ſue ſanctitatis ⁊ vere ſapiētie ſeu ꝑfectiōis ſpūal' iuxta ꝓmiſſum ſaluatoris. Ioā. xij. Siq̄s mihi miniſtrauerit honorificabit eū pater meus qui eſt in celis. Honorificabit autē eum dominus precipue triplici veneratione. Prima eſt veneratio populoſe deuotionis. Aliquando enim finitis ſuis ſermonibus omnis eum turba tangere p̄

deuotõne nitebat. ⁊ ſiqs vl' modicū qd de veſtimēto ei⁹ pcidere potat nō puas in hoc reliqas ſe habere gaudebat. Si vo qs euz alloq vl' tāgere meruerit: id ipm p grandi mūere reputauit. Poſt mortē aūt ei⁹ audito rumore mortis ei⁹ p pueros cateruatim p ciuitatem gradientes et mirabiliter vociferādo clamātes. Mortuus eſt pater ſanctus: mortu⁹ eſt ſcrūs Antoni⁹. Statī oēs ciues aduenerūt: pl'imūqꝫ flebilē vnanimit' planctū ſumūt. Et q p ſe tāgere p mltitudine corpus nō poterāt: aliqd ſuoꝝ p alios ad tangēdū veluti zonā vel anuluz vel aliqd hmōi porrigebāt. Tādēqꝫ cū luminariū copioſitate nūeroſiſſima ſepult⁹ eſt. Statim aūt ab ipa die ſepulture coruſcātib miracl'oꝝ pdigijs inenarrabil' deuotō populi ad ſepulcrū ei⁹ viſitandū excitatur vt videre potes in legēda. Ps. Nimis honorati ſunt amici tui de⁹. ¶ Scda ē veneratio glorioſe canonizatiōis. Nā cū glioſi Antonij ſanctitas plimis clareſceret miracul' clamat ꝯcorditer vna voꝝ omniū vt ſancti canonizatio pcuret. Que cū m[...]ſolēnitate pacta eſt a die obit⁹ ſui menſe. xj. p dnm papā Gregoriū nonū. Legit autem in chronicꝭ q eadē die ſue canōizatōis vlixbon. ppl's vnde fuerat btūs āton⁹ oriūd⁹ ſolēnitate maria letabat. cāꝫ tn̄ hmōi exultatōis igrabāt. Jmo iqd erat mirabili⁹ ipa tintinabula eiuſdē vrbis nullo pulſante p ſeipa ſonitū dātia tāti patrꝭ gliaꝫ extollebāt. Paruo aūt interiecto tpe reptū eſt q illa die fuerat b. antoni⁹ canonizat⁹. Vnde capellā in hoſpitio prno ad ei⁹ honorē vlixbon. ciuitas honorifice ꝯſtruxit. cui⁹ feſtū annuatim ibidē celebrat. ¶ Tertia ē veneratio miracl'oſe opatiōis. Fecit aūt dñs p eū miracula pcipue tripl'r. ¶ Prio circa creaturaꝝ irrōnaliū ⁊ inſenſibiliū inſolitaꝫ opatōeꝫ: ſic ſup dixim⁹ de piſcib q ad ei⁹ pdicatōeꝫ audiēdā ipo vocāte ꝯuenerunt. Jtē miles qdā ciatū vitreū quē manu tenebat pieciit in trā dī. Si vitrū hoc antonius ꝯſuauerit integrū: hūc vtiqꝫ credo ſctm̄. Quo lꝫ ad petrā colliſo tn̄ mirabilit' ꝯſeruato mox oēm errorē abiecit. Et ſic legit i chronicꝭ. Cū ſel' aliqs hoc pdictū miraculū corā multꝭ recitaret: qdā deriſorie accepit ſcyphū vitreū vacuū: et vites aridas i manu tenēs dixit. Si b. Antoni⁹ de iſtis vitibus vuas naſci faceret vt ſcyph⁹ iſte i de muſto repleret: H ego miraculū reputarē et crederē qd narraſti. Mirabile dictu: ſtatim vites iſte vireſcūt: ⁊ virētib folijs adornāt. demū vue naſcunt et maturāt. Tādē ex eis vinū cōpmit: ⁊ vitreū vas totalit' iplet. Quo miracl'o viſo ſtupefacti aſſiſtētes de irriſoribꝰ facti ſūt laudatores ¶ Secūdo circa viuētiū hoim ꝯditionē. Primo q p potētiā diuinā fuit ipe ſil' ⁊ ſel' in diuerſis locis. Legit em̄ i chro. q cū beat⁹ Antoni⁹ erat cuſtos lemonicen: cū nocte ſctā cruce dñice i lemonicio i eccl'ia ſcti petri de qdrunio hora matutiali ſemiabat popul' ibidē ꝯgregatꝭ vba vite. Frēs aūt illa eadē hora nocte media matutinal' officij laudes decātabāt. Btūs āt antoni⁹ erat p vna lectōe legēda ꝯſtitut⁹. Dū g frēs pceſſiſſent vſqꝫ ad lectōeꝫ illā: ſubito ipe in medio chori appuit. ⁊ lectōem ſolēnit' decātauit. Stupefactꝭ aūt fribꝫ et lectōe pleta diſparuit. Jn eccl'ia aūt ſcti Petri tādiu tacuit corā ppl'o qdiu lectionē cōtinuauit in choro. Sil'e legit ſibi ꝯtigiſſe in monte peſſulano tpe q ibi legebat. Cū em̄ ſel' in qdā feſto ſolēni pdicaret et inchoato ſmōe occurrit memorie iniūctū ſibi officiū qdam ex obliuiōe alti nō cōmiſiſſe: vicꝫ cātare alleluia q nimiū ex H dolēte ſecꝫ qſi dormire vellet ſup pulpitū inclināte caput cū caputio opiente vir dei eadē hora viſus ē i eccleſia fratꝝ cātare all'a in miſſa: corpe etiā corā populo pſiſtēre. Pōt itaqꝫ dñs corpus vnū ⁊ idē nūero ſil' ⁊ ſel' facere eſſe i diuerſ locis ēt localit'. Nā ſi de⁹ pōt duo miracl'a ſil' facere: a fortiori pt vnū. Sꝫ circa exiſtētiā corpis chri i diuerſ locꝭ q idubitabil' ē ex diuina fide ſunt duo miracl'a ſil'. vicꝫ q idē corp⁹ ſit i diuerſ locꝭ: et q ſit i loco non localit'. i. nō ſm cōmēſurationē loci. g a fortiori pōt de⁹ facere q idē corp⁹ ſit i diuerſis locis ēt local'r. Jtē mltaſec b. anto. miracl'a p viuētium ꝯſolatōe. Ab ipa em̄ die ſue ſepulture qcūqꝫ infirmitate detēti q tūbā ei⁹ ꝯtingerēt: ꝯtinuo optatā ſanitatem receperūt. Et q accedere nō poterāt ſalui corā oib ēt p foribꝫ in platea fiebāt. Jnt' qs decē ⁊ nouē diuerſimode ꝯtracti repiunt' erecti. palytici qnqꝫ ꝯſolidati. totidemqꝫ a gibboꝝ deformitate curati. ceci ſex illuminati. triū ſurdoꝝ aures apte. ⁊ eiuſdē numeri

mutoꝝ lingue ſolute. Duo a morbo cadu
co:totidē a febrib⁊ libati. Preterea q̄daꝫ
deſparabilit̄ naufragio laborantes voto ad
eū facto celerit̄ ad portum ſalutis q̄dā eos
lucis radio viſibiliter p̄cedente pducti ſūt
Itē puer q̄dam a piculoſo colli tumore vo
to p eius matrē ad eū factō ſanat⁹ eadem
iterū infirmitate dū mater votū ſoluere ne
gligeret ē pcuſſus. votoq; poſtmodū itera
to ac reddito libatus. Itē q̄dā vir alteruꝫ
brachiorū inutile p̄ſus h̄ens p beatuꝫ
Antoniū plenā recepit ſanitatē. ſꝫ cū occa-
ſione ſanitatis accepte inimicis adhuc vlti
onē ſe diceret redditurū:robore ſtatim pdi
to ad p̄ſtinū infirmitatis rediit ſtatū. Mul
ta p̄terea fecit miracl'a tribulatoꝝ neceſſi-
tatib⁊ ſubueniēdo:a picul' liberādo:lepro-
ſos mūdando:demoniacos liberādo:⁊ va
riis morbis egrotātes ſanādo. captiuoruꝫ
vincula ſoluēdo. naufragantib⁊ mare ſedā
do. res ⁊ mēbra pdita reſtituēdo. Hec ſup
dicta miracula habent̄ in legēda. In chro
nicis aūt legim⁹ q̄ die mortis ſue apparuit
abbati v̄cellen̄ tūc in camera ſua ſolitario:
⁊ ſacr̄ meditatōib⁊ intēto. cui di. Ecce dn̄e
abba relicto aſello meo padue vado ad pa
triā feſtinant̄. Et ſtati cū abbatē i guttŭre
vbi tūc g̃uiter patiebat̄ familiarit̄ tetigiſ-
ſet ⁊ ꝯtinuo ab egritudine libaſſet exiēs fo
ras diſpuit. Abbas ꝓ̄o cogitans q̄ forte
ad natiuā patriā pgeret:ei⁹ deceſſū totalit̄
ignorās vt ipum ſaltē aliq̄ntulū detineret
ſurrexit. Et ipm nō inueniēs obuiās mo-
naſterii ſuitorib⁊ vbi eſſet frater antonius
anxie requirebat. q̄b⁊ reſpōdentib⁊ ipm non
veniſſe multū mirabat̄. Miſſū eſt ad locuꝫ
fratꝝ q̄ erat in villa ſi forte illū vidiſſent. et
eo nō inuento abbas ad cor rediēs certiſſi-
me intellexit btm̄ p̄rem p mortē deceſſum
ad celeſtis patrie ꝯuiuiū feliciter p̄rexiſſe. Et
notās t̄ps diligent̄ poſtmodū liq̄do repit
eadē hora q̄ ſibi apparuit ipm ex hac vita
migraſſe. Itē in caſtro regni portugalie q̄ð
ſerpa vocat̄ mlier erat Sara noīe btis frā
ciſco ⁊ antonio deuota. Vir aūt ei⁹ lubric⁹
erat et iniqu⁹:q̄ cū cōcubinis relicta vxo-
re nō ſolū vitā nequā ducebat:ſꝫ ⁊ vxorem
habēs exoſam multiplicit̄ affligebat et p-
cutiebat. Quobrē vxoris in tātū creuit triſti
cia q̄ deſperata delibauit ſuſpēdio vitā fini
re. Cū g̃ nocte q̄dā viro abſente vellet i la
queo collū ponere ad oſtiū dom⁹ fuit forti
ter pulſatū cū clamore. Tūc illa ſtatim fu
nē abſcondēs ad oſtiū acceſſit. Et aperta
porta vidit duos frēs minores hūiliter p
hoſpitio rogātes. q̄ interrogati dixerūt ſe eē
de longinq̄s partib⁊. ⁊ q̄ vn⁹ coꝝ Franci-
ſcus:alter anton⁹ dicebat̄. Et illa. Intra-
te(ait)amore bti franciſci ⁊ bti antonii. Et
poſita mēſa dū viderēt comedere:dn̄am ſa
cris ſermonib⁊ reficiebāt q̄b⁊ i bonū altera-
ta ꝓpoſuit nocte illa nō exequi q̄ð ſibi ſug-
geſſerat inimic⁹. Intrāt frēs camerā aſſig
tam:intrat et mlier lectū ſuū. Et eadē hora
illi duo viro ſuo apparuerūt in ſomnis di-
cētes. Nos ſum⁹ ſctūs Franciſc⁹ ⁊ ſctūs
Antoni⁹ a deo miſſi tibi denūciantes q̄ ni
ſi ꝯuertaris a via tua mala infra tres dies
morieris ⁊ in infernū demergeris. Nā vxo
rꝫ tua hac nocte p te tribulata ſe p collū
ſuſpendiſſet niſi ad eā veniſſemus. Vade
igit̄ ad eam ⁊ in ſignū pete funē q̄ ſe volu
it iugulare. Territ⁹ hō et ſubito excitat⁹
ac de peccatis ꝯtrit⁹ venit ad domū. Sur
rexerat aūt tūc vxor ei⁹. ⁊ nō ꝯueniēs fratrib⁊
ſtupefacta erat quō exiſſent. Vir g̃ eā be-
nigne ſalutauit ⁊ dixit. Vbi ē chorda cuꝫ
q̄ hac nocte te volebas ſuffocare. Illa aūt
attonita nihil r̄ndit. Et ille ait. Scio glori
gratiam tibi ⁊ mihi fecerūt ſcti Frāciſc⁹ ⁊ anto
ni⁹ q̄s p̄terita nocte hoſpitio recepiſti. Cō
fitet̄ illa ꝟitatē. ⁊ ſua viſiōe detecta vir hūi
liter veniā petiit ab vxore. Sicq; ambo i
charitate diu viuētes pleni virtutib⁊ ſctōs
Franciſcū et Antoniū pariter laudauerūt.

Tertio fecit dn̄s p eū miracl'a in mortu
oꝝ ſuſcitatiōe. In legenda autē aſſerunt̄
duo mortui p eū mirifice ſuſcitati. In chro
nicis autē narrant̄ tredecim aquis ſūmerſi
p eū vite reſtituti. q̄ꝝ duo erant de ciuitat-
te vlixbon̄. Videre potes chronicam. Pre-
ter omnia autē h̄mōi miracula Notādum eſt
vnum mirabile quod in ei⁹ trāſlatōe viſū
eſt. Sicut enim legit̄ in chronicis anno do
minice incarnationis. Mcclxiii. poſtq̄ do
placuit meritis hui⁹ ſancti de ſub iugo ecce-
lini tyranni qui eā depopulauerat ciuitatē
eripe Paduā:eius ciues intēſiori deuotiōe
ad ſanctū ferūentes p̄grandē et ſolennē ſi
bi eccleſiā conſtruxerunt. Corp⁹ autē eius
trāſferre ſtatuentes cū in octaua dn̄ice re-
ſurrectionis ipm corpus q̄ð in terra diu la

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

fuerat effodiſſent: inuenta eſt lingua eius adeo recens: rubicũda ⁊ pulcra que ꝑ viginti ſeptẽ annos ⁊ amplꝰ ſub terra iacuerat quaſi eadẽ hora pater ſanctiſſimus deceſſiſſet. Quam venerabilis vir frater bonauentu. tũc ordinis generał miniſter: poſtmodũ cardinalis ⁊ eps albanẽſis pñſens huius trãſlationis gaudijs manibꝫ reuerent accipiẽs irrigatus ꝓfluuio lachrymaꝝ affari eã deuotiſſime cepit hmõi ꝟbis. O lingua benedicta que ſꝑ dñm benedixiſti ⁊ alios bñdicere feciſti: nũc manifeſte apparet quanti meriti extiſtis apud deũ. Et infigens ei dulcia oſcula et deuota iuſſit eã ſeorſum honorifice collocari. Ex dictꝫ itaqꝫ apparet ꝙ multis claruit miraculꝭ glorioſus vir dei Antonius. qbꝫ vtiqꝫ miraculis euident apparet ſue ſanctitatis excellentia. Recte ergo dici poteſt btũs Antonius lux mũdi. Hunc itaqꝫ tante ſctitatis virũ tota mẽtis deuotõe veneremur vt ſuis apud deũ meritis luce gratie ꝑluſtremur in hac mortali vita: ⁊ tandem eterne glie lucẽ cũ ſanctꝫ adipiſci mereamur amẽ.

De beato Bernardino confeſſore.

DIlectus deo et hominibꝫ: cuiꝰ memoria i bñdictiõe eſt. Eccli. xlv. Verba iſta dicunt ad lrãm de moyſe. ⁊ nũc ob rõ Bernardino eadem dicimꝰ. Sic eñ moyſes filios iſrael eduxit de egypto: ſic btũs Bernardinus mltos traxit de via ꝑditõis in viã ſalutꝫ. Potuit itaqꝫ mltꝫ dicere illud Michee. vj. Eduxi te de terra egypti: ⁊ de domo ſeruitutis liberaui te. Poſſumus autẽ videre ꝙ dilectꝰ deo fuerit btũs Bernardinꝰ. et qualiter eiꝰ mẽoria in benedictione eſt ſi cõtemplemur tres ꝑcipuas conſiderationes.

¶ Prima eſt conſideratio ſue gratioſe inchoationis.

¶ Secũda eſt ſue virtuoſe ꝑfectionis.

¶ Tertia eſt ſue glioſe conſummatõis.

PRima eſt cõſideratio ſue glioſe inchoationis. A prima ꝗppe etate deo ſeruire cepit. Iuxta doctrinam ſapientis Eccliaſtes. xij. Memento creatoris tui i diebꝫ iuuẽtutꝫ tue. In ꝑma vtiqꝫ etate pater eiꝰ eũ laudabiliter inſtruxit. Cumqꝫ ſex vel ſeptem eſſet annorũ pater eius defunctꝰ eſt. Et ſic vtroqꝫ parente remanſit orbatꝰ. Nam et iam antea cũ adhuc eſſet paruulꝰ infans mater eiꝰ obierat. Ideo potuit dicere cũ Ps. Quoniaꝫ pater meus et mater mea dereliquerunt me. dñs autẽ aſſumpſit me. Quedã autẽ venerabilis mulier Tobia noĩe ſoror matris eius: mulier inſignem deuotione ⁊ moribus multũ cõmendata: que vidua erat: ⁊ regulam penitentiũ obſeruabat: ſedulam eius curã geſſit. et eum amore tenerrimo diligebat. Quẽ magiſtro ſubdidit litteris imbuendũ: et ſanctis moribus educãdũ. Qui tam ingenij ꝑſpicuitate: ꝙ morũ ingenua probitate omnes coeuos ſuos eminentius excedebat. Threnoꝝ. iij. Bonuꝫ erit viro cũ portauerit iugũ ab adoleſcentia ſua. Idcirco itaqꝫ dilectus eſt a domino. qꝛ ab ipa tenera etate dño ſtuduit deſeruire. Tales eñ diligit dñs: Ideo dicebat dñs Matth. xix. Sinite paruulos venire ad me. ¶ Fuerũt autẽ in eo tria ꝑcipua virtutis initia ab ipa etate tenera.

¶ Primũ eſt humilitas verecũde ꝯditõis

¶ Secundũ eſt ſedulitas ſtudioſe auditionis

¶ Tertium eſt aſſiduitas feruide deuotionis.

¶ Primuꝫ eſt humilitas verecunde conditionis. Iacob. iiij. Humilibus deꝰ dat gratiã. De verecundia ãt dicit Bernardꝰ. Neſcio an quicqꝫ gratius verecundia i moribus hominũ aduerti ꝗat: que eſt certe omniũ ornatus etatũ. ſed tenere gratia verecundie in teneriori etate amplius pulcriuſqꝫ eniteſcit. Quid amabilius verecũdo adoleſcẽte. ꝙ vera et minime dubia bone nuncia ſpei: bone indolis index? Quid ita turpiloquij et omnis deinceps turpitudinis fugitans? Soror continentie eſt: indiciũ columbine ſimplicitatis: teſtis innocentie: lampas eſt pudice mentis: fame cuſtos: vite decus: virtutꝫ ſedes: virtutũ primitie: nature laus: et inſigne totius honeſti. Hec Bernardus. Et ſm Ariſtotelem in Ethicis. Verecũdia eſt paſſio laudabilis in iuuene: Btũs vtiqꝫ Bernardinꝰ mltũ hũilꝭ erat ⁊ ꝑcũ-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN